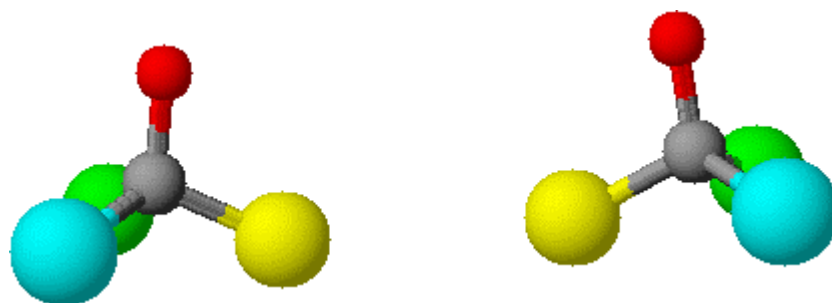
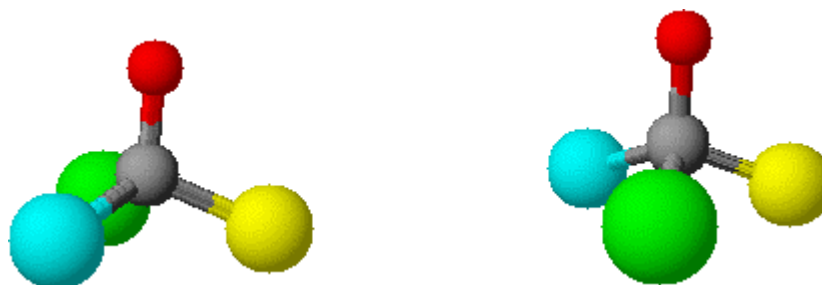

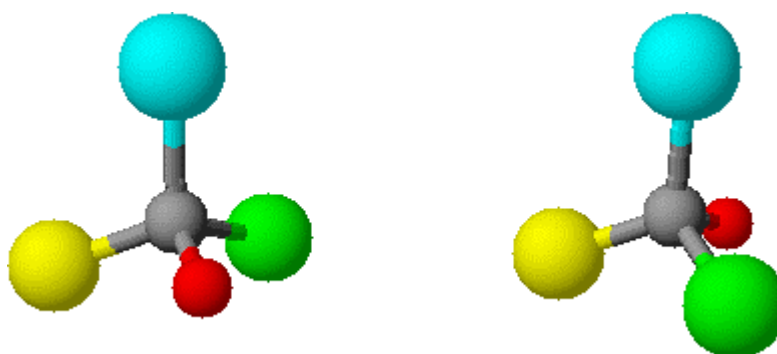
Przedstawione poniżej modele alaniny to te same cząsteczki (po lewej stronie jeden izomer po prawej drugi), tylko przekręcane w przestrzeni (ale model z plasteliny lepiej zrobić, tam łatwiej się przekonać)

lustrzane odbicia enancjomerów

po ustawieniu tak, jak opisałem w liście, żółty i zielony podstawnik po dwóch stronach płaszczyzny wyznaczonej przez atomy czerwony-czarny (węgiel asymetryczny)-żółty

można wybrać inne ułożenie: płaszczyznę wyznacza niebieski-czarny-żółty a czerwony i zielony po dwóch stronach płaszczyzny.

Zauważ, że idąc kolejno żółty-niebieski-zielony w dwóch górnych parach lub żółty-zielony-czerwony w ostatniej parze, izomery pierwsze z pary wskazują kierunek ruchu wskazówek zegara a drugie ruch przeciwny (stąd formy **D** – *dexter* – prawy i **L** – *levus* – lewy).

